A°. 1835. N°. 30.

ZONDAG DEN 12den APRIL,

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN:

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen: Saluut! doet te weten:

In overweging genomen hebbende de noodzakelijkheid, om aan artikel 7 en 17 van de bij onze resolutie van heden N°. 361, geapprobeerde Reglementaire Bepalingen van het Armbestuur der Nederlandsche Israëlitische Gemeente te *Suriname*, de noodige publiciteit te geven

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord.

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze.

ART. 1.

Het *zevende* en *zeventiende* artikel van de Reglementaire Bepalingen van het Armbestuur der Nederlandsche Israëlitische Gemeente te *Suriname*, door eene wettelijke afkondiging algemeen bekend te maken; zijnde deze artikelen van den navolgenden inhoud:

»ART. 7.

»Iemand tot Lid van het Armbestuur gekozen zijnde, zal binnen *acht* dagen na »dat hem daarvan schriftelijk zal zijn kennis »gegeven, aan het Kerkbestuur moeten »melden, of hij in deze benoeming al dan »niet berust, zullende in het laatste geval »ten behoeve van de kas van het Arm»bestuur, bij wijze van uitkoop (waarvan »echter de Ouderlingen bevrijd zijn) moeten »betalen eene som van *Een Honderd Gulden* »(*f* 100), ten zij de alzoo benoemde wet»tige redenen van verschooning mogt heb»ben, die door hem als dan schriftelijk »zullen worden opgegeven, en die vervol»gens door het Kerkbestuur, ten fine van »consideratien, in handen van het Arm»bestuur zullen worden gesteld, waarna »bij de algemeene vergadering van het »Kerkbestuur zal worden beslist, of de »opgegevene redenen van verschooning al »dan niet aannemelijk zijn."

»Iemand den hiervoren vermelden uit»koop betaald hebbende, zal niet eerder »dan *vier* jaren daarna, wederom tot Lid »van het Armbestuur kunnen worden her»kozen."

»ART. 17.

»Niemand (*geen der Leden van het Arm»bestuur*) zal zich aan het bijwonen der »vergaderingen mogen onttrekken, ten zij »om wettige redenen, waarvan hij verpligt »zal zijn, vóór het aangaan der vergadering, »aan den Voorzitter kennis te geven, op »verbeurte van *Drie Gulden*, ten behoeve »van de armen."

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 9den April Achttien Honderd Vijf en Dertig, het twee en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
den 10den April daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADMINISTRATIVE POLICIE.

De Adsistent ten burele van den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, meer bijzonder voor de Administrative Policie, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, brengt ter kennisse van elk en een iegelijk, wien zulks aangaat, dat overeenkomstig de bepalingen voor de Plaatselijke en Landelijke Politie, vervat in de Publicatie van 19/25 November 1828, (Gouvernements-blad van dat jaar sub n°. 17) voor de *GENERALE SCHOUWING* over de Keukens en Stookplaatsen enz. zal worden aangevangen op Woensdag den 22sten dezer, en dat, voor zoo verre aan de wettelijke bepalingen bij dezelve schouwing niet mogt zijn voldaan, tegen de nalatigen zal worden geageerd, als zal bevonden worden te behooren.

Paramaribo den 9 April 1835.

De Assistent voornoemd,
A. BROMET.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, de Engelsche Schoener *Perseverance*, Kapt. L. C. de Wit, naar Demerary; lading: 13000 voeten g. p. Planken.

Den 9den, het Schip *Stant Friesa*, Kapt. S. C. de Vries; lading: 430 vaten Suiker, 39 balen schoone en 1 bale vuile Katoen, 1090 ℔ Tin en 365 ℔ Koper.

Den 10den, het Schip *Elisabeth*, Kapt. J. H. Brandt; lading: 240 vaten Suiker en 9 balen schoone Katoen. — Bestemd naar Amsterdam.

Den 11den, de Zweedsche Schoener *Duke of Skane*, Kapt. Ths. Dinzy, naar St. Eustatius.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Courantan tot en met 6 Februarij* 1835.)

BELGIE.

In een Engelsch dagblad vindt men den volgenden partikulieren brief uit Brussel:

Alle in Belgie komende personen, die belang stellen in de koopvaardij-scheepvaart, en zien dat het hun thans zoo gemakkelijk niet meer is, ladingen te bekomen, als vóór de revolutie, heffen allerlei klagten tegen de Ministers van Leopold aan. Maar niets is onredelijker en onregtvaardiger dan deze klagten, want de treurige toestand van onzen zeehandel is het noodwendig gevolg der revolutie zelve; en om eene dergelijke ramp te verhelpen is er veel tijd noodig, want dit is geene zaak, welke men door reglementen of ordonnantien van de wetgevende of uitvoerende magt verkrijgt. De Hollandsche kolonien waren zeer gunstig voor den verkoop der Belgische goederen, maar die zijn thans voor de voortbrengselen onzer nijverheid gesloten, tenzij men het verbazend groote regt van 50 pCt. betale, hetwelk gelijk staat met een verbod.

Intusschen heeft het Gouvernement gepoogd in andere deelen der wereld nieuwe debouchés te openen, en dezer dagen is eene officiele order in het licht gekomen, om eene soort van naational dépôt te Brussel te vestigen, waar de voortbrengelen van Belgische kunsten en nijverheid op gereegelde tijden ten verkoop zullen worden ten toon gesteld.

In het begin van 1830 had men in de haven van Antwerpen 115 schepen, waarvan 29 niet aan Belgie toebehoorden, maar inzonderheid geregeld op Antwerpen voeren; deze hebben sedert de revolutie dien handel gestaakt, men begrootte derzelver tonnenlast op 4979. Het getal der Belgische schepen, die sedert de revolutie naar Holland zijn vertrokken, om daar niet terug te komen, bedraagt 43, begroot op 17732 tonnenlast. Op den eersten Januarij dezes jaars waren er in de haven van Antwerpen slechts 49 schepen, en van deze 49 maakten slechts 19 groote reizen, als naar Navarra, Brazilie, Noord-Amerika, enz. De 30 overige dienen tot den kusthandel of tot toevallige togten naar den Inwaart of naar eenige havens in de Middellandsche Zee. Uit dit verslag blijkt dat de grootste schepen naar Holland zijn vertrokken, want de 443 die Antwerpen voor Rotterdam verlaten hebben, bedragen 17732 tonnenlast, terwijl de 49 gebleven slechts 7360 tellen.

Maar het zijn niet alleen de reeders, die misnoegd zijn. De katoenfabrikanten des lands, voornamelijk die van Gent, verklaren de revolutie verderfelijk voor hunne belangen en veroorloven zich de scherpste verwijten tegen het gouvernement. Sommige van laatstgenoemden werden onlangs uitgenoodigd om voor eene Kommissie van de Kamer der Vertegenwoordigers te verschijnen, welke met het onderzoek van den kwijnenden handel belast was; maar zij hebben van dit geweigerd aan deze uitnoodiging te gehoorzamen, tot reden gevende, dat de ellende zoo klaarblijkelijk was, dat men geene getuigenissen noodig had om het bestaan daarvan te bewijzen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 30 *Januarij*. Berigten uit Lissabon, van den 17den dezer, behelzen weinig belangrijks. Er werden groote toebereidselen gemaakt voor de aankomst van den hertog *van Leuchtenberg*, welks huwelijk met de Koningin terstond na zijne komst zou voltrokken worden.

— Het gerucht wil steeds, dat er gedacht wordt aan eene vriendschappelijke bemiddeling tusschen de strijdende partijen in Spanje, en men noemt lord *Fitzroy Somerset* als dengene, die naar Madrid zal vertrekken, om deswegens onderhandelingen te openen. Het gerucht wil verder, dat men *D. Carlos* een jaarlijksch inkomen van 50,000 p. st. zal aanbieden, indien hij voor zijn persoon afstand doet van zijne aanspraak op den spaanschen troon ten behoeve zijner nakomelingschap, aan welke die troon dan zou verzekerd worden, ingeval de jeugdige Koningin zonder nakomelingen mogt overlijden.

— De prijs der fondsen is in de laatste dagen aanmerkelijk gestegen; men schrijft dit vooral toe aan den grooten overvloed van geld. Een gerucht, als of het bestuur bedacht zoude zijn op eene verandering van het munt-stelsel en op het aannemen van het zilver tot standaard, wordt, ten minste wat dit laatste betreft, door het ministeriële avondblad ten stelligste tegengesproken.

LONDEN, 1 *Februarij*. Volgens tijdingen uit Canton, tot den 20sten Augustus, was Lord Napier, die in last had, de laatste besluiten van het Engelsche Gouvernement omtrent den vrijen Thee-handel aan de Chinesche regering bekend te maken, en tevens alles aan te wenden ter bevordering van eenstemmigheid onder de Engelsche onderdanen in dit rijk, door de Chinesche authoriteiten en handelaars zeer slecht ontvangen, en had de door hem aangewende weigering der Britsche [illegible] met de Inlandsche eene bijeenkomst te houden

een bevel van den Gouverneur ten gevolge gehad, waarbij alle handelbetrekkingen met de Britten gestaakt werden. Men vleide zich echter, dat de ingeleverde vertoogen, ondersteund door de tegenwoordigheid van twee Engelsche oorlogschepen, de Chinezen tot andere gedachten brengen zouden.

ADVERTISSEMENTEN.

(19419) Op Woensdag den 29sten dezer, des nademiddags *vier* uren, zullen de ondergeteekenden door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

VIJF EN VEERTIG PRIVÉ SLAVEN, aankomende den Heer J. H. LUDEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Akkerboom*.

En over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, de *GRONDEN* en *GEBOUWEN*, van voornoemde Plantaadje.

Paramaribo den 9 April 1835.

J. L. KARSSEBOOM qq.
J. G. KRUGER qq.

(19420) Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden publiek door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER doen verkoopen:

De *GRONDEN* en *GEBOUWEN* der verlatene Plantaadje *Mondesir*, gelegen in de *Motkraak*, met de daaraan verbondene *zeven* koppen *SLAVEN*,

Paramaribo den 9 April 1835.

J. L. KARSSEBOOM qq.
W. H. LANS qq.

WORDT TE KOOP GEPRESENTEERD:

(19385) De *ERVEN* en de daarop staande *GEBOUWEN*, *PUTTEN* en *REGENBAK*, alhier in de *Weide Straat*, bekend onder No. 272 en 282; het eerste bewoond door den ondergeteekende en het andere door den Schoolmeester G. A. KAT; — te bevragen bij

J. B. F. BOUFFARÉ.

Paramaribo den 11 *April* 1835.

(18170) Maandag den 13den April 1835, 's morgens om *negen* uren, *VENDU* van MEUBELAIRE GOEDEREN, FIJNE PLEET en GLASWERK, enz., enz.; ten huize van J. A. MULLER Jr.

(19416) Patent Olie, Porter, Ale, verscha Zalm in blikke doozen, Zwitsersche Kaas, Broodsuiker, beste zwarte Thee, Engelsche Lamp-ballons, Schoenen en Laarsen, en diverse andere Goederen meer, — te bekomen bij

DANL. JACS. LOTH.

(19384) Nieuwe Dames Corchetten naar de laatste smaak, fijne Calicos, witte en gekleurde Neteldoek, Cambrickx, enz.; te bekomen bij

GEBROEDERS REELFS.

N. J. BAARS,
biedt te koop:

(19383) Patent-Raap- en Lijn Olie, aangemaakt en droog Witlood, diverse soorten fijne en ordinaire Verfwaren, Katoen-Zakkendoek, Labecker Rollen, Bindgaren, Verfkwasten, Schuijerwerk.

Beste Boter, Ham, Aardappelen, Worst, Saucijsjes, gerookt Spek, beste Anchovisch, gebraden Ossen- en Kalfsvleesch, Dop-erwten, Olijven, Augurkjes, Chalotten in zuur; Rozijnen, Korinten, Pruimen, Peeren, Kappers, Appelen, Macearonie, Fermicellie.

Extra oude Port en Madera, witte Champagne Mousseux-, Rhijn-, en beste Royar Wijnen; wit Princesse Bier en Engelsch Porter, Cognac, witte Brandewijn en Likeuren, Genever in kruiken en kelders; groene Thee, Eau de Cologne, enz.

Supra fijne zwarte Rokken, ditto Kamizolen, bruine- blijf- en bruine Jassen; een assortiment Engelsche Schoenen en meer andere Goederen.

Mengelwerk.

ABYSSINIE.

(*Vervolg van No.* 27.)

Ondertusschen was de smart van den *Ras* even kort als levendig; ofschoon hij zeventig jaren oud was, nam hij toch eene prinses van dertien jaren, dochter van den koning *Itsa Tecla Gorgis* tot vrouw, en zocht in de feesten eene afleiding voor de vermoeijenissen des oorlogs. Op dit tijdstip regeerde *Tecla Gorgis*, te *Waldubba*, *Itsa Guarlu* te *Gendar*, *Itsa Yonas* te *Gojam* en *Itsa Bebé Mariam* te *Santos*. *Pearce* noemt nog een paar andere vorsten, maar zijne opgaven zijn verward en uiteen loopend het geen men licht verklaren kan, doordien de koningen van *Abijssinie* onderling door banden van bloedverwantschap vereenigd, zich allen beroemen uit het bloed van *Menelik* af te stammen. Daar en boven hebben zij zulk een groot aantal vrouwen en kinderen dat dit altijd aanleiding tot nieuwe verwarring en scheuring geeft. De vorsten van *Abijssinie* hebben tot gemeenen vijand de *Gallas* een neger geslacht dat de zuidelijke gewesten van het land bewoont en zich tot aan het land der *Kaffers* uitstrekt. Dit talrijk volk schijnt evenwel niet wezenlijk voor den oorlog geschikt, zijne plannen voor veldtogten zijn zoo kwalijk beraamd dat die nimmer gelukken. Zij verschijnen op de grenzen als de wolken aan den gezigt eender; het schijnt dat zij alles zullen verwoesten, maar de minste wederstand jaagt hen terug. Een enkel voorbeeld moge daarvan ten bewijze strekken.

"Den 5den April 1812, op den oogenblik dat de *Ras*, pas van *Antalo* te *Chelicut* aangekomen zich met verscheiden opper-hoofden aan tafel bevond, kwam men hem uit *Degger Aggerzeen* een dorp op de grenzen der *Gallas*, berigten, dat *Keety* een magtig opperhoofd van dit volk, door de vlakte tot aan *Wassemer* voortgetrokken was, met voornemen om den weg aan den *Arro* of zout-karavaan af te snijden. Dadelijk rees de *Ras* van tafel met den uitroep: te paard! de heer *Coffin* en ik stegen dadelijk te paard, en waren te gelijk met eenige soldaten gereed om den *Ras* te vergezellen. Verscheidene onzer lieden waren met verlof afwezig. Eenigen tijd daarna sloten zich meerdere soldaten van den *Ras* bij ons aan, en wij begonnen den togt en draafden tot zons-ondergang met losse teugel. Wij hielden toen op om de bevelen van den *Ras* in te wachten. Toen hij aankwam beval hij ons ondanks de duisternis om tot *Armuntelier* voort te rukken, waar wij voor het aanbreken van den dag, eene menigte mannen en vrouwen zagen komen, die ons brood en maïs in overvloed bragten. Eenige benden van *Euderta* gekomen versterkten ons klein leger. *Bashaw Dingerze* van *Tegré* die met groote haast aankwam, beriepte de onvoorzigtigheid van den *Ras*. Hij begreep niet hoe hij zich dus bijna alleen tegen zoo vele vijanden dorst wagen. »Zie eens, zeide toen de grijsaard tot mij, hoe onze dapperen van *Tigré* voor de *Gallas* terug zijn." En met een blik van verachting zich tot de lieden van *Dingerzé* wendende: »zie *Pearce*, hij heeft niemand noodig gehad om door de *Arrata* heen te komen." — »Na een ligten maaltijd van brood en maïs gebruik te hebben, brak de dag aan: wij bevonden ons toen op den top van een boschrijke berg juist boven *Wassemer*. De *Ras* gaf toen bevel om in de grootste stilte voorwaarts te trekken. Wij daalden den berg af, en in een half uur tijds waren wij het bosch uit. De opgaande zon deed ons op eenigen afstand het kamp der *Gallas* zien, die ons ter zelfder tijd ontdekten, en zich aan den voet des bergs plaatsten voor dat onze paarden de rotsen over waren. Een gedeelte van ons voetvolk van den berg bereikt hebbende raakte met dat der *Gallas* slaags. Eindelijk, op het krijgs geschreeuw *goverser badinsak* (*) uit alle punten van ons leger opgaande en ondersteund door eene losbranding uit het klein geweer, konden de *Gallas* niet langer twijfelen aan de tegenwoordigheid van den *Ras*, keerden hunne paarden en vloden met losse teugel. Hunne ruiterij ontsnapte door deze snelle aftogt aan onze vervolging, maar het voetvolk geraakte in onze handen."

Men weet dat de godsdienst van *Abijssinie* een bedorven christendom is, welks plegtigheden veel overeenkomsten met die der *Grieksche* kerk hebben; er loopt veel bijgeloof en zonderlinge gewoonten overblijfsels van het heidendom onder. De slang wordt zeer bij hen vereerd. Die een deser dieren doodt, wordt met den dood gestraft, en deze wet wordt met de meeste strengheid toegepast. De gewoonte is minder streng als het een gewone moord betreft; de middelen welke men gebruikt om de wet te ontduiken, zijn niet minder merkwaardig dan de toegevendheid der bloedverwanten van het slagtoffer jegens den moordenaar. Zie hier de voornaamste wetsbepalingen in gevallen van moord:

Indien het feit voor de overheids persoon genoegzaam bewezen is, spreekt dezen het oordeel des doods uit.

Als de vermoorde geen ander bloedverwant heeft dan eene vrouw, zoo moet deze hoewel zij gehuwd zij en vrienden of bondgenooten hebbe om haar te helpen, toch den eersten stoot aan den moordenaar toebrengen, met een lans of ander scherp moordtuig en dan eerst mogen hare helpers den veroordeelden afmaken; handelde men anders dan zouden deszelfs bloedverwanten zich mogen wreken.

Evenwel kunnen de bloedverwanten van den verslagenen den misdadiger ondanks het uitgesproken vonnis voor een aantal vee vrijlaten. Het is gebruikelijk om dan honderd stuks vee te geven, als rantsoen voor het leven van den moordenaar.

Doch indien hij ter dood gebragt wordt, staat de wet aan zijne bloedverwanten toe om hem in de kerk te begraven, welk voorregt men aan zelfmoordenaars weigert.

De overheid kan ook eene boete in plaats van den doodstraf bevelen; doch dan moet de boete dadelijk voldaan worden; in tegenwoordigheid van de *summier gildas* (verzameling der voornaamsten.)

Zie hier een geval waarvan *Pearce* getuige was.

»Daags voor ons vertrek van *Chelicut* bragt eene vrouw voor den *Ras* eenen ongelukkigen met ketenen beladen, welken zij beschuldigde haren echtgenoot gedood te hebben. Getuigen met haar uit het gehucht *Gutta* gekomen, ondersteunden haar. Het feit bewezen zijnde, zeide de *Ras* tot de vrouw zonder op eenige verzachtende omstandigheden te letten:

»De wet stelt den moordenaar uws echtgenoots »ter uwer beschikking; doe met hem wat u goed»dunkt." De vrouw antwoorde: »ik ben alleen, »en heb geen bloedverwant wiens hulp ik kan »inroepen, ik heb geen lans noch mes.— »Welnu! »hang hem dan op." — Hoe zal ik dit doen hernam de klagende: ik heb wel eenen *Mushcarn* (lederen riem) maar kan het niet alleen verrigten. De *Ras* beval toen aan eenige slaven om deze vrouw te helpen, ten einde zij den moordenaar ophangen kon, aan eenen boom die zich op een terras voor het huis bevond. »God beware u duizend jaren!" zeide zij tot den *Ras* en voegde er toen in stilte bij: »de bloedver»wanten zijn daar niet van pas, zij behoeven »niet ver te loopen om hem naar de kerk te »brengen."

»*Mariam Gudderveten Tacly* een der stalknechten van den *Ras* en eenige andere slaven hielpen de vrouw om tegen den boom op te klimmen, en wezen haar den besten tak om den *muschcarn* vast te maken. *Takly* ofschoon de weduwe zijnen ijver had willen opwekken door hem eenen goeden voorraad boter te beloven, maakte den riem zoodanig aan den hals van den moordenaar vast, dat zijne handen tusschen den riem en den tak geplaatst de verwurging verhinderden; waarna hij tot de vrouw zeide om den strop aan te halen, terwijl hij den steen waarop men den lijder had doen klimmen van onder zijne voeten zou weg rollen. Na dat de vrouw dit gedaan had, kwam zij van den boom af, en den ongelukkigen gehangene beschouwende, riep zij uit: »geloofd zij de heilige *Maria-Anna*, de moeder *Gods* welke de dood van »mijnen armen man wel heeft willen wreken! »Hoe slecht hij ook was; ben ik hem getrouw »gebleven." Toen de menigte die zich bij dit schouwspel verzameld had na eenige oogenblikken herhaalde malen verzekerde dat de lijder reeds lang opgehouden had te leven, riep de vrouw uit: »Ja hij is dood maar hij zal mijnen »*mush-carn* niet onder de aarde mede nemen." Zij klom toen weder op den boom en maakte den riem los, terwijl *Takly* die van den hals van het slagtoffer afnam. De bloedverwant namen dadelijk volgens hun regt, bezit van het lijk; maar naauwlijks waren zij eenige schreden verwijderd, toen het lijk weder levendig werd, en zoo snel mogelijk in de kerk der drieënheid vlugtte, in welke onschendbare schuilplaats hij kon blijven leven, al had hij duizend moorden op zijn geweten.

»Na deze onvoorziene opstandig, liep de weduwe naar den *Ras* toe met het geroep *abbati! abbati!* (regtvaardigheid! regtvaardigheid!) De *Ras* die niet geheel buiten het spel van zijnen slaaf geweest was, zeide haar glimlagchend: »Vrouw »zoudt gij den dood willen van hem dien *God* heeft »willen redden? — Geeft hem weder aan mij over, »sprak zij, en ik zal hem aan de voeten trek»ken dat hij den hals breekt." »Zottin; bernam de oude *Ras*, »wilt gij tegen Gods wil handelen?" De ernst waarmede *Selassé* deze woorden uitsprak maakte indruk op het gemoed der weduwe; zij gaf alle wraakzuchtige gedachten op, en overtuigd dat haar gehangene onder des hemels bescherming stond, verzoende zij met hem, en indien men mij niet bedrogen heeft, huwde zij hem in eenigen tijd.

Bij belangrijke omstandigheden verzelden *Pearce* en *Coffin* den *Ras*, gekleed in engelsche uniformen welke de heer *Salt* hun gegeven had en die de algemeene bewondering wegdroegen.

(*Het vervolg hierna.*)

(*) Ieder die bekend is met de Abyssinische taal, zal deze woorden ligt verklaren.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.